

VAPENÄGAREN

Organ För Sveriges Vapenägares Förbund

Nr 1, februari 2025

Lösnummerpris 50 Kr

Hinder på vägen?

**Inte om Regeringen följer
de förslag vi ger här !**

Innehåll

Uppskjutet ...	2
Massiv kritik !	3
Garderob ... eller tak?	4
Synnerliga skäl - ett tvisteämne ...	5
Femårslicenserna ...	6
Förvaring ...	7
Poäng - nej!	8
Samförvaring	8
Skånåkers krönika	9
Familjemedlem får låna?	10
Sid 11-14 endast till medlemmar	
80% av ansökan beviljades ...	16
Brått lönar sig inte ...	18
Reagens definitioner	21
Utställningar	22
Okunnighetsfel ...	23
Historik bakom låneintyg	24

Vi finns på Facebook ...

<https://sv-se.facebook.com/SverigesVapenagaresForbund>

... och på twitter:

<https://twitter.com/svfforbund>

Sveriges Vapenägares Förbund
Stala 3358
472 97 VAREKIL

Telefon 0304-41171
Mobil 0739-426343
Mail: info@vapenagaren.se
Hemsida: www.vapenagaren.se

Årsavgift: 250 kr
Medlemstidning och fri rådgivning ingår.

Swish 123 221 20 33
Bankgiro 5649-2788

VAPENÄGAREN

Ansvarig utgivare: Gull-Britt Söderström
Redaktion: Gull-Britt Söderström, Pär Herrman

© 2025 Vapenägaren, där ej annat anges
Omslagsbild: Hinder, foto Pär Herrman

Uppskjutet ...

10 november 2024 skulle planenligt vapenutredaren hovrättslagmannen Niklas Wågnerter presenterat andra delen av sin utredning, nämligen om det skulle tillskapas en ny myndighet (Viltmyndigheten) och om denna nya myndighet skulle få ta hand om vapenlicensärenden förutom viltvård.

Men tre dagar innan deadline möttes vi av beskedet att vapenlagsutredaren hade fått förlängd tid. Nu gäller 30 april 2025 som ny deadline.

Egentligen spelar det ingen roll NÄR denna del av utredningen kommer, det är ändå helt förutsägbart vad den kommer att utmynna i. En ny lovsång över Polismyndigheten och ett starkt avrådande från att tillskapa en ny myndighet, möjligen med en sedvanlig Brask-lapp att om Regeringen ändå bestämmer sig för att tillskapa denna nya myndighet så ska den inte få överta ansvaret för vapenlicenser i landet. Gör man det kommer han att förutspå total anarki och revolution bland de normalt mycket sävliga svenskarna.

Så även denna del ska gå i långbänk, om nu inte vapenutredaren blir så nedslagen av den kraftiga kritik hans första utredning gett att han avsäger sig uppdraget ... men då kommer naturligtvis Regeringen att tillsätta någon annan hög juridisk pappersvändare som inte har något hum om vapen, jakt, skytte eller historiskt vapensamlade. Med andra ord, man följer samma mönster som hittills inte har gett bra resultat men förväntar sig ändå ett bra resultat.

Människans dårskap vet inga gränser och att lära av tidigare misstag är inte populärt i vissa kretsar ...

Men om Regeringen på allvar vill hörsamma direktiven från Riksdagen

och skapa lättnader för de legala vapenägarna, väl att märka utan att säkerheten därvid äventyras, kan Regeringen själv, inom ramen för sina bemyndiganden, komplettera lagstiftningen via Vapenförordningen på en rad punkter som delvis redan finns i lagstiftningen men inte har velat tillämpas av den förbudsivrande Polismyndigheten.

Vi ger i denna tidning ett antal tips om sådana relativt enkla ändringar som skulle kunna underlätta väsentligt för de legala vapenägarna och hejda Polismyndighetens aktivism.

Återstår att se om det finns såpass mycket stake hos våra maktavare att de tors genomföra detta ...

Gull-Britt Söderström

Bra advokater med kunskap även om vapenlagstiftning:

Advokat Sven Severin
Severin & Carlberg Advokater KB
Gustav Adolfs Torg 8 A
211 39 Malmö
Östermalmsgatan 90
114 59 Stockholm
info@severinadvokater.se

Sebastian Scheiman
Scheiman Advokatbyrå AB
Box 24217, 10451 Stockholm
sebastian@scheimanlaw.se

Christian Nordin
Luterkort Advokatbyrå AB
Stortorget 17, 211 22 Malmö
Tel 0706-397842, 040-103390
christian.nordin@luterkort.se

Massiv kritik !

Den senaste vapenlagsutredningen SOU 2024:31 har fått massiv kritik. Av 350 inlämnade remissvar är mindre än 5 % positiva till utredningens förslag. De flesta betonar naturligtvis att utredningen inte alls har arbetat enligt de riktlinjer som Riksdagen och Regeringen givit utan snarare gjort sig till språkrör för Polismyndigheten.

Kritikerna finner det närmast genant att utredningen håller fast vid Polismyndighetens ”läckage teori” trots att det gång på gång visas att det inte är de legala jägarnas och skyttarnas vapen som hamnar i händerna på gängkriminella och som används vid deras dödsskjutningar på våra gator och torg.

Utredarna (det har ju varit tre som har avlöst varandra under utredningstiden) har kritiklöst anammat Polismyndighetens egenhändigt påhittade läckage teori (som redan tidigare har lagts till grund för helt onödiga lagskärpningar) som man även nu vill lägga till grund för ytterligare skärpningar.

Uppdraget från Regeringen gick ut på att finna möjligheter till lättnader i lagtexterna men detta har utredningen fullständigt ignorerat, utan tvivel under påverkan av Polismyndigheten. De halvmesyrer till lättnader som utredningen föreslår är sådana som Regeringen på egen hand hade kunnat besluta om eftersom de finns i Vapenförordningen, som är Regeringens lagar beslutade med stöd av bemyndigande i Vapenlagen.

Dessutom finns redan idag stora möjligheter för licensgivande myndighet att ge lättnader om man vill använda sin goda vilja. Det blir helt enkelt en fråga om tolkning.

De nuvarande vapengarderoberna om fyra plus två vapen för jakt och tio plus åtta vapen för målskjutning är inte huggna i sten. Lagtexten säger att den som har behov kan få fler än så. Men då krävs lite god vilja från tillståndsmyndigheten och den har hittills saknats.

Samma gäller det omdiskuterade begreppet ”synnerliga skäl”. Polismyndighetens inställning till begreppet har varit att det ska användas i begränsande syfte så långt detta bara är möjligt. Man har fått med sig domstolarna på denna linje med hjälp av skrämselfpropaganda och den i Sverige grundmurade övertygelsen att myndigheter är ofelbara och således är allt vad myndigheter säger sant och riktigt och likställt med lag.

Femårslicenser är ett annat begrepp som kunde tolkas lite mer vidsträckt. Meningen var ju att hitta sådana som egentligen inte var intresserade av skytte men ändå behöll ett vapen utan att verkligen ha användning för det. Men den som har varit idrottskytt i 30 år lär inte tröttna på sin hobby. För sådana sökanden kunde Polismyndigheten riskfritt ha avstått från femårsbegränsningen.

Likaså för passiva vapen, dvs vapen för bl.a. samling. Det fanns i förarbetena klart uttryckt att femårsregeln skulle gälla vapen för aktivt bruk. Men efter det att femårsregeln hade va-

rit i bruk i 10 år infördes plötsligt femårslicenser även på samlingsvapen, trots att dessa inte får användas för aktivt bruk. Detta kritiserades av vapenutredaren, han påpekade att regeln bara var avsedd för aktiva vapen.

Ytterligare en sak som kritiseras skarpt i utredningen är förslaget att förbjuda vapen av AR-typ (AR-10, AR-15) för jakt. Det är halvautomatiska gevär som på grund av sitt utseende länge nekades licens ända tills Högsta Förvaltningsdomstolen slog klubban i bordet och ogillade alla de argument som framförts.

Utredaren ville till och med gå ännu längre och återkalla de licenser som hittills beviljats. Som hög jurist borde han själv ha insett att detta stred mot både legalitetsprincipen och principen om gynnande myndighetsbeslut. (Samma sak försökte Polismyndigheten för några år sedan, strax efter Breiviks vansinnesdåd, med Ruger 10 men fick ge sig.) Men utredaren satt ju i knät på Polismyndigheten och det var denna myndighet som dikterade förslaget.

Nu återstår att se vad Regeringen kommer att göra åt utredningen och den massiva kritiken i remissvaren. Är man klok och tänker på sina vallöften startar man en ny utredning. Men under tiden kan man faktiskt på eget mandat skriva in åtskilliga lättnader i Vapenförordningen och vi ger på andra sidor i tidningen exempel på detta.

Man kan dessutom göra en jämförelse med den så kallade Doris-utredningen (SOU 2013:7) som spolades helt av regeringen. Men sedan började förslagen ändå införas bakvägen ... Något sådant kan också inträffa med denna utredning, att den till att börja med förkastas i sin helhet men sedan börjar idéerna implementeras en efter en ...

Gull-Britt Söderström

Garderob ... eller tak?

Det finns en väsentlig skillnad mellan jaktgarderoben och den för målskjutning.

Jaktgarderoben innebär att normalbehovet anses motsvara fyra vapen och sedan kan man vid behov få ett femte eller sjätte vapen, men då måste man motivera detta behov. Någon motivering behöver man inte ge för de första fyra vapnen.

Men för målskjutning, där begränsningen är satt till tio enhandsvapen PLUS åtta andra vapen gäller andra regler. Där måste du hela tiden ge en behovsmotivering varför du behöver ett sökt vapen, oavsett om detta är ett enhandsvapen eller ett gevär. Då kan man inte längre tala om ett normalbehov eller en garderob, då är begränsningarna ett tak.

I båda fallen gäller att man enligt lagtexten kan få ytterligare vapen men då måste man ha ett mycket kvalificerat behov. Hur detta ska visas anges inte i vare sig lagtext eller förarbeten.

SVF:s inställning är alltid att det är behovet som ska styra. Har man behov av fler jaktvapen än fyra plus två så ska man få fler. Samma gäller målskjutningsvapen. Vi har haft fall där en mycket aktiv målskytt nekades licens på en flintlåspistol som han behövde för att kunna delta i tävlingar på EM- och VM-nivå. Men nej då, det var tvärnobbyn trots att lagen skulle ha gett honom möjlighet att få detta elfte enhandsvapen.

Som SVF skrev i remissvaret bör man ifrågasätta om det verkligen finns ett behov att begränsa legala vapen för jakt eller målskjutning. Om det således överhuvudtaget finns behov av garderober för dessa aktiviteter eller om dessa endast är en kvarleva från en tid som präglades av förmynderi och myndighetsaktivism.

Men i avvaktan på att en ny utredning kan ta ställning till detta skulle regeringen redan nu kunna införa vissa lättnader i Vapenförordningen 2 kap 4§ sålunda att man för jaktgarderoben utökar texten ”fyra jaktvapen, stommar eller lådor till sådana vapen” till förslagsvis ”åtta jaktvapen, stommar eller lådor till sådana vapen” samt ändrar villkoret ”Tillstånd till fler än sex jaktvapen, stommar eller lådor till sådana vapen” till ”Tillstånd till fler än tio jaktva-

pen, stommar eller lådor till sådana vapen”.

En utökning således med fyra vapen. Samtidigt skulle man ta bort kravet att det skulle krävas ett mycket kvalificerat behov för att få ännu fler jaktvapen. En lagtext ska av princip inte innehålla några flummiga och icke specificerade begrepp som kan ge upphov till godtycke i tolkningen.

För målskjutning kunde man helt slopa 4a§ eftersom den inte anger en garderob utan ett tak. SVF anser att det är behovet som ska styra, inte ett slaviskt antalstänkande. Det finns faktiskt målskyttar som är aktiva i ett stort antal grenar och för enhandsvapen finns det ett tiotal grenar för modernt skytte och sex grenar för svartkrutsskytte. Alla dessa grenar kräver sina speciella vapen som uppfyller respektive grens skjutreglemente och vapnen går inte att använda i andra grenar.

Ville man inte redan nu ta ett så drastiskt steg kunde man göra på samma sätt som för jaktgarderoben, dvs utöka med fyra enhandsvapen. (Det är mera sällan att någon har behov av fler gevär än åtta.)

För de flesta skyttar gäller att om man ändå åker till en tävling och tar de kostnader detta innebär för resa, logi och startavgifter så vill man få maximal valuta för pengarna och delta i så många grenar som möjligt.

Gull-Britt Söderström

Synnerliga skäl - ett tvisteämne ...

Detta i lagstiftningen ej definierade begrepp har i årtionden använts som ett tillhygge för att försvara för laglydiga medborgare att erhålla vapenlicens.

En ändring i Vapenlagen kräver ett riksdagsbeslut som resultat av en proposition från Regeringen. Regeringen kan inte på eget bevåg ändra texten i Vapenlagen 2 kap 6 § som säger:

”Tillstånd att inneha helautomatiska vapen eller en-handsvapen får meddelas endast om det finns synnerliga skäl.”

Däremot kan Regeringen skriva in ändringar i Vapenförordningen utan att fråga Riksdagen till råds, så länge sådana ändringar fortfarande faller inom det bemyndigande som Regeringen fått av Riksdagen.

Man kan således i Vapenförordningen 2 kap 3 § som listar de särskilda krav som ska gälla för olika vapentyper göra ett tillägg:

”Den som uppfyller dessa särskilda krav ska därigenom anses även uppfylla kravet på synnerliga skäl enligt Vapenlagen 2 kap 6 § och ska därmed beviljas vapenlicens.”

De sista fem orden är nödvändiga eftersom det av både Polismyndigheten och domstolar har frodats ett visst ordklyveri som säger att även om licens FÅR beviljas innebär detta inte att licens SKA beviljas, d.v.s. att i slutändan ansökan avslås. Detta är juridiskt skitsnack. Uppfyller man villkoren för att beviljas licens så SKA också licensen beviljas. Allt annat är skenfäktning.

Med en sådan enkel ändring i Vapenförordningen kan man neutralisera bristerna i Vapenlagen och avvakta att en senare utredning och därav föranledd proposition rekommenderar Riksdagen att stryka denna passus i Vapenlagen.

Ännu enklare vore naturligtvis att byta ut licensgivande myndighet emot en ny myndighet som inte ser legala vapenägare som potentiella förbrytare utan använder sig av de möjligheter till undantag som faktiskt finns i Vapenlagen.

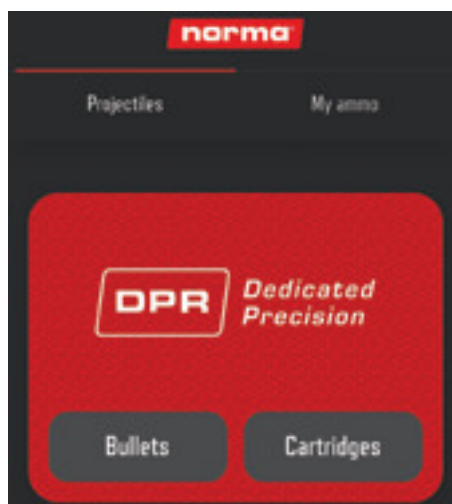
”Synnerliga skäl” är en kvarleva från de oroliga tiderna på 1930-talet då vapenskramlet ute i Europa ökade

riskerna för att det skulle bildas olika frikårer som beväpnade sig och kunde utgöra ett hot mot rikets säkerhet.

Den enda domstol vi känner till som har analyserat detta otydliga begrepp är Kammarrätten i Stockholm som i dom 2850-02 kom fram till att begreppet måste innebära att den sökande hade behov av vapnet ifråga för sitt målskytte enär han var medlem i en skytteorganisation och ville kunna delta i verksamheten.

Denna dom har åberopats i åtskilliga rättsfall men har inte fått det genomslag man kunde förvänta sig. I stället har begreppet stötts och blötts i utredning efter utredning och ingen har blivit klokare av det. Därför behövs det i en framtida omarbetning av hela vapenlagstiftningen att man rensar bort alla sådana luddiga begrepp som kan tolkas allt efter tolkarens egen syn på saken. Detta strider emot att en lagtext ska vara klar och entydig.

Gull-Britt Söderström

Femårslicenserna ...

Dessa infördes år 2000 i Vapenlagen 2 kap 6a§ som säger:

”Tillstånd för en enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om inte särskilda skäl talar emot en sådan begränsning.”

Redan de sista 9 orden innebär en möjlighet för licensgivande myndighet att avstå från att tidsbegränsa ett tillstånd till högst fem år.

Tanken bakom tidsbegränsningen var att hitta sådana personer som skaffade sig ett vapen men sedan tröttnade på målskjutning och därmed inte hade något reellt behov av vapnet. Den som inte deltog i skytteaktiviteter kunde inte få ett föreningsintyg om aktivt medlemskap vilket krävs för att kunna förnya ett tidsbegränsat tillstånd.

Tanken var således god men som för det mesta blir det något helt annat i praktiska livet. Tidsbegränsningen och den stora risken för att glömma att förnya en sådan licens har lett till ett stort antal helt onödiga rättsfall där ”straffet” inte har stått i proportion till förseelsen.

Vi ska inte heller glömma den långa perioden av ohemula krav på aktivitet för att få förnyad licens, det som efter ett par år fick Regeringen att kräva av Polismyndigheten att man skulle i föreskrift specificera vilka krav som skulle gälla och då kom som vanligt hälften i form av föreskrift (som är lag) och hälften i form av allmänna råd (som inte är lag). Kraven var dock då så lågt ställda att de flesta accepterade dem oavsett i vilken juridisk form de presenterades.

Men det har så gott som aldrig hänt att Polismyndigheten har gett licens utan tidsbegränsning, således använt sig av de möjligheter till undantag som lagstiftningen faktiskt ger. En situation som man borde ha beaktat är om sökanden varit organiserad idrottsskytt i ett antal år. Då kan man ju lugnt räkna med att intresset är bestående och då ge en licens utan tidsbegränsning.

Själva möjligheten till tidsbegränsning kommer alltid att behövas, men den ska användas på ett vettigt sätt och inte som ett förföljelsemedel.

Riksdagen hade signalerat att man ville se en möjlighet att ta bort detta krav. Vapenlagsutredaren däremot gjorde sig till tolk för Polismyndigheten som till varje pris vill behålla denna kontrollmöjlighet. Utredaren skissade på ett antal alternativ där inget innebar en reell lättnad för legala vapenägare utan det nuvarande kontrollsystemet skulle ersättas av ett ännu mera komplicerat system.

Men det finns en enkel lösning som SVF har framfört både

i sitt remissvar och vid andra tillfällen: Ge femårslicens vid första licensansökan men när den förnyas ges licens utan tidsbegränsning. Då har ju sökanden visat att han är varaktigt intresserad av målskjutning och det var ju detta som lagändringen ursprungligen skulle skilja ut.

Regeringen kan inte på eget bevåg ändra i Vapenlagen, därtill krävs riksdagsbeslut. Men man kan skriva in ett tillägg i Vapenförordningen. Eftersom denna endast i 3 kap 6a§ nämner tidsbegränsade licenser kan man lämpligen där lägga till ett stycke:

”Vid förnyelse av tidsbegränsad licens ges licens utan tidsbegränsning, om det inte är uppenbart att vapnet inte kommer att behövas längre tid än ytterligare fem år.”

Då har man direkt eliminerat den möjlighet till godtycke som dagens text i Vapenlagen ger. Detta skulle vara en välkommen ändring för landets idrottsskyttar.

Idag sammanförs helautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott under ett begrepp. Det är fullt möjligt att sära dessa båda vapentyper så att man begränsar det nya tillägget till att säga:

”Vid förnyelse av tidsbegränsad licens på enhandsvapen för flerskott ges licens utan tidsbegränsning, om det inte är uppenbart att vapnet inte kommer att behövas längre tid än ytterligare fem år.”

Samtidigt bör man för tydlighetens skull göra ytterligare ett tillägg:

”Tidsbegränsad licens ska inte tillämpas för annat än vapen för skjutning, således inte för vapen för samling, minne eller prydnad.”

Att Polismyndigheten har tillämpat femårsregeln även för vapen för samling resulterade i kritik i vapenlagsutredningen, ett av de få tillfällen där utredaren var kritisk till myndigheten. Utredaren påpekade att det i förarbetena till lagändringen angavs att denna regel skulle gälla vapen ”för skjutning” vilket är logiskt. Det är ju endast med vapen för skjutning man kan påvisa aktivitet eftersom skott inte får avlossas med vapen för samling. Detta har för övrigt SVF flitigt påpekat i många överklaganden men domstolarna har alltid kritiklöst gått på Polismyndighetens linje.

Gull-Britt Söderström

Förvaring ...

År 2000 blev godkänt säkerhetsskåp, av Polismyndigheten definierat som skåp som uppfyller normen SS 3492, obligatoriskt för alla legala vapenägare. Man fick tio år på sig att skaffa sådant skåp men många hade redan både ett och flera sådana godkända skåp.

I och med detta borde man ha tagit bort 5 kap 5 § Vapenlagen som säger att i särskilda fall får Polismyndigheten kräva annan förvaring. Denna paragraf tillkom på den tiden man fortfarande bara krävde delad förvaring, dvs vital del inlåst i ett låsbart skåp och resten i ett annat låsbart skåp, utan krav på någon säkerhetsklassificering på någotdera skåpen.

Denna paragraf användes då som underlag för att i en särskild förvaringsföreskrift kräva förvaring i skåp klassat SS 3492, just sådant skåp som blev obligatoriskt år 2000.

Det var lugnt de första 3 åren men sedan kom det på marknaden en ny sorts skåp kallade värdeskåp och klassade EN 1143 Grade 3. Det var mycket tunga skåp som vägde uppemot 1000 kg på en bottenyta av mindre än 0,5 kvm. Ett sådant skåp var således mycket tyngre än vad byggnormerna tillåter för normala bostadshus, där var gränsen 600 kg per kvm. Det var således helt uteslutet att den som bodde i ett vanligt hyreshus skulle kunna ha ett så tungt skåp i sin bostad, det skulle aldrig husägaren tillåta. Den som däremot hade en villa med betongplatta kunde klara att ha ett sådant skåp.

Detta har aldrig Polismyndigheten tagit hänsyn till utan man har, så fort någon hade ett större antal vapen än vad

Polismyndigheten på eget bevåg hade satt som gräns för vad ett godkänt säkerhetsskåp fick innehålla, krävde att vapenägaren antingen avyttrade vapen eller skaffade ett värdeskåp. Det orimliga i kravet ledde till många rättstvister men förvaltningsdomstolarna höll som vanligt med Polismyndigheten.

I remissrundan till vapenlagsutredningen SOU 2024:31 var det många tunga röster som skrev att Polismyndigheten inte borde få kräva av privatpersoner att de skulle skaffa värdeskåp EN 11431 Grade 3. De var orimligt tunga och orimligt dyra.

Dessutom hade Kammarrätten i Göteborg i dom i mål 3508-06 förklarat att en vapenägares förvaring av en större kvantitet vapen i tre godkända säkerhetsskåp SS 3492 var helt enligt vapenlagstiftningen.

Texten i Vapenlagen 5 kap 2 § säger endast att när vapen inte brukas ska de förvaras i godkänt säkerhetsskåp.

Polismyndigheten har INTE fått något bemyndigande att bestämma för privatpersoner dels hur många sådana godkända säkerhetsskåp man får ha i sin bostad, dels hur mycket man får stoppa in i ett skåp. Ett sådant bemyndigande har man däremot fått för vapenhandlare och skytteföreningar, som ju har så kallad ödeförvaring, dvs i icke bebodda lokaler.

För att få slut på Polismyndighetens terrorisering av vapenägare som råkar ha fler vapen än vad Polismyndigheten tycker att man ska ha behöver det införas i Vapenförordningen en ny klausul 9 kap 1 §:

”För enskilds förvaring av vapen räcker godkända säkerhetsskåp i det antal som han/hon bedömer erforderligt för att få plats med vapnen.”

Och de godkända säkerhetsskåpen har enligt bemyndigande i första stycket av samma lagrum definierats som skåp som uppfyller normen SS 3492. Ingenting annat.

Gull-Britt Söderström

Hjälp till krigets offer i Ukraina !

**FN:s organ UNHCR nås via bl.a.
swish 123 129 5021 eller 123 900 1645
SMS 72930
swish 90 01 645**

**Röda Korset nås via bl.a.
bankgiro 900-8004 (märk Ukraina)
swish 900 80 79**

**Det finns fler hjälporganisationer, kolla på Internet.
Behovet är oändligt stort. Varje gåva är välkommen!**

Poäng - nej!

Polismyndigheten har skapat ett inofficiellt poängsystem för att kunna beräkna blandad förvaring hos vapenhandlare och skytteföreningar, dvs de två kategorier vapenägare som myndigheten har fått bemyndigande att avgöra förvaring för.

Då räknar man 2 poäng för varje enhandsvapen, 1 poäng för gevär och 4 poäng för helautomatiska vapen.

Dessutom har man helt utan bemyndigande deklarerat att ett godkänt säkerhetsskåp SS 3492 får innehålla 20 poäng och ett värdeskåp EN 1143-1 Grade 3 får innehålla 40 poäng. Detta har man via ett allmänt råd i Fap 551-3 även velat tillämpa på privatpersoner och på funktionärer i föreningar som förvarar vapen åt sin förening.

Detta system vill Polismyndigheten också tillämpa för enskilda vapenägare men detta saknar lagstöd.

Eftersom även vapenutredaren har applåderat systemet och anser att det ska införas är det av högsta vikt att vi kraftfullt framför våra protester. Det är Riksdagen som är vår lagstiftande församling, inte en myndighet med egna ambitioner att leka lagstiftare. Särskilt inte i lägen där man inte kan peka på att man har fått ett bemyndigande att skriva bindande föreskrifter.

Sedan godkända säkerhetsskåp infördes har antalet vapen stulna från legala vapenägare minskat kraftigt. Detta visar att denna typ av förvaring är fullt tillfredsställande för enskilda som ju i regel förvarar i sina bostäder.

I de fall det rör sig om inbrott är det oftast andra saker som lockar tjuvarna. Det är allom bekant att många vapenägare förvarar pengar, smycken och andra värdesaker i sina vapenskåp. Sådant är mycket lättare för en tjuv att omsätta i pengar än vapen, de är ofta bara en belastning och lämnas ofta orörda i skåpet.

Gull-Britt Söderström

$$(X \times 1) + (Y \times 2) + (Z \times 4) = 20$$

(Polismyndighetens ekvation)

X = gevär

Y = enhandsvapen

Z = helautomater

Samförvaring

Enligt Vapenlagen 5 kap 1 § är varje vapenägare skyldig att ta hand om sina vapen så att inte obehörig kan komma åt dem.

Som obehörig räknas då varje person som inte har licens eller lånetillstånd för vapnet ifråga. Således även familjemedlemmar.

Detta brukar Polismyndigheten totalt ignorera och om det i en familj finns flera vapenägare kräver man att de samförvarar i ett värdeskåp, om deras totala antal vapen överstiger det som Polismyndigheten på eget bevåg anser som max antal vapen i ett godkänt säkerhetsskåp SS 3492.

Man uppmanar således legala vapenägare till att bryta emot lagen! I sanning ett egendomligt agerande från en myndighet som ska vara rättsvärdande!

Dessvärre brukar förvaltningsdomstolarna även i detta hänseende ge Polismyndigheten rätt. Har man inget krav på juridisk utbildning och kompetens hos dem som anställs på våra förvaltningsdomstolar?

För att undvika detta behövs en komplettering i Vapenförordningen 9 kap 1 § enligt följande:

”För att flera vapenägare ska få förvara gemensamt i ett skåp krävs särskilt tillstånd från licensgivande myndighet.”

Därmed är det klart utsagt att varje vapenägare ska ha sitt eget skåp och att man endast i undantagsfall kan begära tillstånd att få förvara sitt vapen i annan vapenägares skåp.

Gull-Britt Söderström

Gevärskolv till salu

CG63 junior kolv med dekal på höger sida, i mycket bra skick.

Pris 450 kr.

Svar till webmaster@gotavapen.se

Skanåkers krönika

Enighet efterlyses !

Foto: Lars-Kristian Bergh

Enade vi stå, söndrade vi falla. Aldrig har väl det ordspråket besannats så som idag.

Det finns minst 600.000 legala vapenägare i landet. Det finns också ett antal organisationer som säger sig representera hela eller delar av denna skara.

Alla dessa legala vapenägare är röstberättigade vid val. Dessutom har de ett antal vänner och familjemedlemmar som kan förväntas sympatirösta med ett parti som framstår som gynnande för legala vapenägare.

Det sorgliga är att alla dessa organisationer för jägare, idrottsskyttar och historiska vapensamlare inte förmår hålla en enad front och gemensamt kräva en rättssäker behandling av denna grupp av medborgare.

Divide et impera! Söndra och härska, sade de gamla romarna. Så det finns starka krafter som gör allt de kan för att de legala vapenägarna INTE ska börja se sig som en enhetlig grupp som kan bli en maktfaktor i det politiska spelet.

För ett antal år sedan gjordes ett tappert försök att ena alla dessa organisationer. Svenskt Forum bildades och i början fungerade Forum som ett enhetligt språkrör för alla legala vapenägare. Men alltför

snabbt började en del organisationer få för sig att de på egen hand kunde åstadkomma bättre resultat än vad man kunde kollektivt. Denna uppfattning har sedan länge kommit på skam. De legala vapenägarna har blivit överkörda i utredning efter utredning och lagstiftning efter lagstiftning. Några ynkliga lättnader har snabbt avslöjats som skenfäktning för att få tyst på oppositionen. Aktivistiska myndigheter (inklusive så kallade domstolar) har dragit sitt strå till stacken för att strama åt villkoren för de legala vapenägarna.

Det är dags att besanna ett annat ordspråk: Enighet ger styrka. Dags att vi lägger prestige åt sidan och tar itu med att främja våra bröders och systrars intresse, oavsett om det gäller vapen eller bly i ammunition. Det är fakta och inte religiösa uppfattningar som ska styra lagstiftningen. Och enligt fakta är de legala vapnen inget problem i samhället. Inte heller bly i ammunition utgör något större problem så som dagens regler är utformade. Men mot fanatiker står man sig slätt.

Därför är det så viktigt att vi stå enade emot okunskap och tyckande.

Hälsningar

Ragnar Skanåker

Behöver medlemmar i din förening bli professionellt tränade? Vill du förbättra ditt skjutresultat och samtidigt också din koncentrationsförmåga? Ragnar Skanåker är flitigt anlitad i Sverige och utomlands som tränare. Kontakta honom via hans hemsida www.skanaker.se.

Familjemedlem får låna?

Deet har länge rått en uppfattning att en make eller maka får ta med sig sin partners bössa ut i skogen, bara licensen också är med. Men enligt rangordningen i vapenlagstiftningen stämmer inte detta.

Vapenlagens 3 kap om att låna ut vapen gör inget undantag för familjemedlem eller partner. Har man lånat någon annans vapen ska man ha ett låneintyg på detta. Då har man klara papper på att man är berättigad att medföra ett vapen som man inte äger själv.

Därför blir det lite förvirrande när Vapenförordningen i 7 kap 1 § visserligen bekräftar låneregeln i Vapenlagen men i andra stycket lägger till:

Vid utlåning från enskild vapeninnehavare till medlem av hans familj eller hushåll eller, beräffande gasvapen till anställd i och för dennes tjänst, får vapeninnehavarens tillstånds- eller deklarationsbevis överlämnas i stället för låneintyg.

Vapenlagen är ju överordnad Vapenförordningen och texten i Vapenförordningen är inte tvingande, den säger endast att man FÅR använda ägarens licens i stället för att skriva ett låneintyg.

Med dagens betydligt lösare familjebildning kan denna skrivning vara lite missvisande. Är en särbo medlem av familjen? Är bonusbarn som inte bor samman

med vapeninnehavaren ändå medlem av hans familj? Och om bonusbarnet bor ömsom där och ömsom hos annan förälder, hur räknas det?

Så det enklaste är trots att att skriva ett låneintyg även om lånet bara avser en dag. Då är man på den säkra sidan.

Sådant låneintyg skrivs lämpligen på en fotokopia av ägarens licens. Då får man automatiskt alla uppgifter med i intyget. Då uppfyller man automatiskt villkoret i Vapenförordningen 7 kap 2 §:

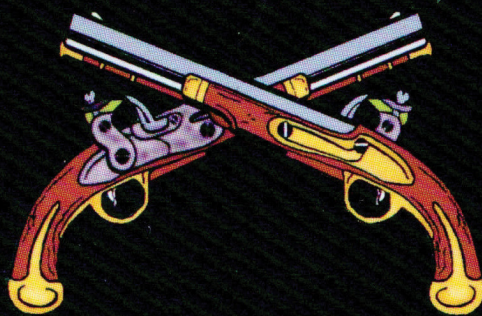
”2 § Låneintyg ska innehålla uppgift om låntagarens namn, personnummer och hemvist och om tid och ändamål för utlåningen.

Om upplåtaren är enskild vapeninnehavare ska intyget tecknas på kopia av hans tillstånds- eller deklarationsbevis. Annat låneintyg ska innehålla uppgift om skjutvapnets fabrikat, modell, kaliber och tillverkningsnummer.”

Formuleringen ”ska intyget tecknas” är en tvingande formulering. Då finns inte utrymme för att låneintyget skulle kunna skrivas på annat sätt. Den påföljande meningen är således ytterligare en bristfällig formulering i lagtexten. Här borde man sagt ”bör” eller ”kan lämpligen”.

Pär Herrman

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SALUTKANONER

REPRESENTANT FÖR DAVIDE PEDERSOLI

Folkungagatan 134
116 30 STOCKHOLM

Tel/fax 08-6410361

Besök oss på www.svartkrutskallaren.com

- Vem uppfinner alla sällskapsspel?
- Skilsmäsoadvokater!

Önskas köpa

Pumphagelgevär Winchester, Remington eller Benelli kaliber 12
Anders, tel 070-2728376

SÄLJES

Diverse äldre och udda ammunition för revolver, pistol och gevär.

Ring eller sms:a så ringer jag upp (dålig mottagning)

Conny Olsson
073-6952401

Önskas köpa

Colt 1860 Army, eller Colt 1851 Navy
Anders, 070-2728376

**REPLIKOR
VAPENDELAR - TILLBEHÖR**

Besök vår Webshop och hemsida
www.stockholmsvapenfabrik.se

Feinwerkbau 127 Sporter i kaliber 5,5

K Ö P E S

Jag söker efter ett luftgevär som det jag hade när jag växte upp.
Ett Feinwerkbau 127 Sport i kaliber 5,5 ...

Har du ett sådant stående och kan tänkas sälja det så hör gärna av dig!

Andy
Mailadress andy.christensson@gmail.com

**JÄGARNAS
RIKSFÖRBUND**

Var med och påverka jakten i Sverige

Jägarnas Riksförbund är en rikstäckande intresseorganisation som bevakar jägarnas intressen och arbetar för att du som jägare ska få ut det mesta möjliga av ditt intresse för djur, natur och jakt.

För oss är det viktigt att jakten bedrivs under största möjliga frihet och utan onödigt krångel.

Vi anser att det är du som jägare som bäst kan bedöma hur jakt ska bedrivas på den mark där du jagar.

ANSVAR - FRIVILLIGHET - SAMARBETE

www.jagarnasriksforbund.se

80 % av an-

Krav för att få licens på ett enhandsvapen (när man redan har enhandsvapen) är att sökanden är ordinarie hemvärnsman eller aktiv medlem i en sammanslutning som antingen auktoriserats enligt vapenlagen (1996:67) eller är ansluten till en auktoriserad sådan och som inom ramen för sin verksamhet bedriver skytte med sådant vapen som ansökan avser. Intyg över aktivitet och skjutskicklighet och personlig lämplighet ska lämnas av styrelsen i sammanslutningen. (Förordning 2014:1361).

För bifall för tillstånd att inneha enhandsvapen krävs att det föreligger synnerliga skäl.

I Polismyndighetens föreskrifter (RPSFS 2009:13, FAP 551-3) anges att den sökande ska ha varit medlem i en sammanslutning som ovan i minst sex månader och under de senaste sex månaderna ha deltagit i sammanslutningens skjutningar (träning eller tävling) och/eller representerat sammanslutningen i externa tävlingar, sammantaget i genomsnitt minst en gång per månad.

I Polismyndighetens föreskrifter (RPSFS 2009:13, FAP 551-3) ska sammanslutningens intyg över skjutskicklighet och aktivt medlemskap lämnas på formuläret Föreningsintyg (PM 551.24). PMFS 2016:4)

(Red anmärkning: Sammanställningen av lagens mening gjord av advokat Sebastian Scheiman i ett annat ärende.)

En medlem i SVF har skjutit enhandsvapen sedan 1974, och själv varit vapenägare sedan 1978. Det är vad man brukar kalla en aktiv skytt med lång erfarenhet.

För ca 15 år sedan fick han ett inbrott i huset, bovarna stal vapenskåpet och tre flaskor single malt whisky (det var nog bonusen). Bovarna missade ett kuvert i en kökslåda innehållande 10 000 kr i kontanter.

Under de 15 år som gått har vapenägaren sakta byggt upp sitt vapeninnehav igen, utifrån tillgång på ”rätt” vapen och ekonomi. Så innehavet av enhandsvapen var fyra, två för nationellt skytte, två för svartkrut.

Vapenägaren har ett mentalt relativt krävande arbete som medför att arbetet klan utföras hemifrån tre dagar i veckan med oreglerad arbetstid. Vapenägaren har fri tillgång till en skjutplats nära sitt boende (gångavstånd) och använder ofta skyttet så som SVF:s ordförande gör: som avkoppling, inte helt olikt de som ägnar sig åt yoga

sökan beviljades ...

Pär herrman

eller meditation. Vapenägaren skjuter således 3 - 5 dagar i veckan.

Ett vapen som saknades var en revolver för fältskytte i kaliber 38, företrädesvis en Smith and Wesson mod 14.

I början av augusti förra året inköptes en S&W mod 14 (treskruvars-modellen) av en handlare och ansökan om licens med tillhörande föreningsintyg inlämnades.

Efter en månad hörde polismyndigheten av sig via mail och ville ha en loggbok över skyttet och motivering till innehavet. Två loggböcker för de mest frekventa skjutplatserna skickades in och motivering till att skjuta svenska pistolskytteförbundets vapenklass R (vapenägaren har sedan tidigare en revolver kaliber 38 för klass B, banskjutning).

Den 20 september hörde polismyndigheten av sig igen, de ansåg att de inte kunde utläsa ur loggböckerna vilka vapen som hade använts. I stället för att skriva i klartext hade vapenägaren noterat vilka vapenklasser som sköts, dvs A,B och svartkrut.

Ett förtydligade hur man läser dessa loggböcker gjordes för att tillfredsställa polismyndighetens läsförståelse. Samtidigt tog vapenägaren en helg ut samtliga fyra vapen och sköt med dessa (två tillfällen senaste sex månaderna...)

I början på oktober ropades det in en Pedersoli flintläspistol på auktion av vapenägaren och licensansökan med föreningsintyg skickades in 10 oktober.

I slutet av oktober ropades ytterligare tre revolverar in på auktion och licensansökan skickades med föreningsintyg.

Samtliga dessa enhandsvapen var till vapenklasser som vapenägaren inte hade vapen till.

Den 31 oktober fattade polismyndigheten beslut om flintläspistolen, licens beviljades. Men det tog mer än tre veckor för licensen att hitta vapenägarens brevlåda, men så använder myndigheten en viss blå speditör för brev. Nu var denna licens tidsbegränsad så vapenägaren har begärt rättelse, det är bara flerskottare som har krav om tidsbegränsning på sig.

Den 15 november fattade polismyndigheten beslut att neka licens för revolver S&W Mod 14, det saknades synnerliga skäl, mer om detta nedan.

Den 19 november fattade polismyndigheten beslut att bevilja licens för två revolverar.

Den 25 november fattade polismyndigheten beslut att bevilja licens för en revolver (Polisen hade missat att det var tre vapen i samma ansökan som skulle behandlas och fick påminnas av vapenägaren att ett vapen var kvar...)

Så inom loppet av en månad hade polismyndigheten för samma vapenägare som ville ha fem ytterligare enhandsvapen för att kunna skjuta vapenklasser som han inte hade vapen till fattat beslut att bevilja fyra och neka en med motivering att synnerliga skäl inte finns. Alltså 80 procent OK, 20 procent inte OK. Detta med samma underlag för ansökan om tillstånd att få licens.

Vapenägaren hämtade hem samtliga fyra beviljade (tog dem i besittning) den 29 november från handlarna.

Polismyndigheten har för att neka licens på S&W mod 14 för vapengrupp R i svenska pistolskytteförbundets regi angett som skäl att "det är ett lagkrav i FAP 551-3, 5 kap §7 att sökande ska ha tränat eller tävlat minst två gånger under de senaste sex månaderna med respektive enhandsvapen för att det ska anses finnas behov för ytterligare enhandsvapen.

De inskickade loggböckerna innehåller inte uppgifter om plats och skytteaktivitet med respektive vapen.

Ett av innehavda vapnen finns inte i loggboken."

Kommentar: Det är ett allmänt råd och inget lagkrav att föra loggbok och skjuta minst två gånger per vapen de senaste sex månaderna - att inte uppfylla allmänna råd får inte läggas till grund för beslut enligt förvaltningslagen. Man kan uppfylla föreskrifter på olika sätt.

De loggböcker som skickats in är en för var skjutplats denna vapenägare nyttjar, de är också benämnda med ortsnamn och förklaring till detta har getts i samband med de sändes till PM.

Det är korrekt att skytteaktivitet inte har noterats, men så har inte heller polismyndigheten under utredningen efterfrågat det heller (vad det är för skillnad på tävling resp träning som aktivitet kan man fråga sig).

Det vapen som inte är noterat i loggböckerna är oklart, ty vapenägaren har fyra enhandsvapen och dessa har benämnts A, B, SVF, SVB (där A = Pistol 45 ACP, B = Revolver cal 38 banskytte, SVF = Svartkrut klass Mariette fältskytte och SVB = Svartkrut Mariette banskytte).

Det som polismyndigheten måste mena är den flintläspistol som beviljades licens 2024-10-31 och hämtades en månad senare. Att denna inte finns i loggboken torde vara rätt tydligt då loggboken sträcker sig fram till 2024-10-27, vilket var samma dag som den skickades in.

Slutsatsen är att polismyndigheten inte kan förvaltningslagen, ty om de kunnat den hade de efterfrågat uppgifter som de anser saknats i loggböckerna, fast å andra sidan måste de ha en synnerligen selektiv dyslexi för att inte hitta dessa uppgifter i loggen.

Att en vapenägare ska ha skjutit med vapen som han inte har och minst två gånger de senaste sex månaderna innan en ansökan skickats in är omöjligt.

Polismyndigheten till skillnad från andra tillståndsmyndigheter letar aktivt med stort fokus efter detaljer som kan ge motiv till att neka tillstånd - andra myndigheter letar efter information som kan stödja att tillstånd ska ges - det är hög tid att våra politiker och beslutsfattare inser faktum och avslutar polismyndighetens inflytande över vapentillstånd och lagstiftningen.

Det behöver inte nämnas att beslutet är överklagat till Karlstads förvaltningsrätt - och SVF återkommer om det blir en fortsättning i Göteborgs kammarrätt ty Karlstads förvaltningsrätt har inte visat sig vara direkt lagföljsam i sina beslut ...

Brått lönar sig inte ...

Vapenägaren drabbades av en neurologisk skada i april 2024. På grund av denna såg sig behandlande läkare nödgad att skicka in anmälan om olämplighet som vapenägare enligt Socialstyrelsens förtryckta blankett.

Denna blankett har inget utrymme för upplysande kommentarer om varför läkaren bedömer patienten som olämplig, den har bara en förtryckt mening ”jag bedömer denna patient som olämplig att inneha vapen”.

Men en sådan skada kan ofta läka ut, men det tar kanske ett halvår.

När Polismyndigheten efter bara två månader ville återkalla vapenägarens licenser anförde han detta till Förvaltningsrätten i sitt överklagande och ansåg att man skulle invänta läkarens nästa undersökning och rapport innan man återkallade licenserna. Så förtyvlat bråttom var det ju inte ...

Men Förvaltningsrätten gick som vanligt på Polismyndighetens linje och ansåg att vapenlicenserna skulle återkallas enligt Polismyndighetens beslut.

Under tiden hade läkaren gjort en andra bedömning och fann i augusti att patienten var helt återställd. Detta skrev han i ett nytt intyg och sade som slutkläm att han inte såg några som helst hinder för patienten att inneha vapen.

Polismyndigheten fick naturligtvis kopia av intyget men där ryckte man tydligt bara på axlarna.

Så när Förvaltningsrättens dom

kom fick den överklagas till Kammarrätten, med det nya läkarintyget som stöd.

Och hör och häpna! Kammarrätten gav prövningstillstånd!

Därmed skickade Kammarrätten också överklagandebrevet till Polismyndigheten för yttrande.

Denna gång blev det annat ljud i skällan. Polismyndigheten ansåg numera att det saknades anledning att ifrågasätta vapenägarens lämplighet.

Polismyndigheten hade kunnat sköta detta ärende på ett smidigare sätt ge-

nom att vänta in det nya läkarutlåtandet och därefter ta ställning till hans vapeninnehav. Då hade man besparat förvaltningsdomstolarna ett onödigt ärende.

Johan Svensson

Clang & Juhbel

Clang

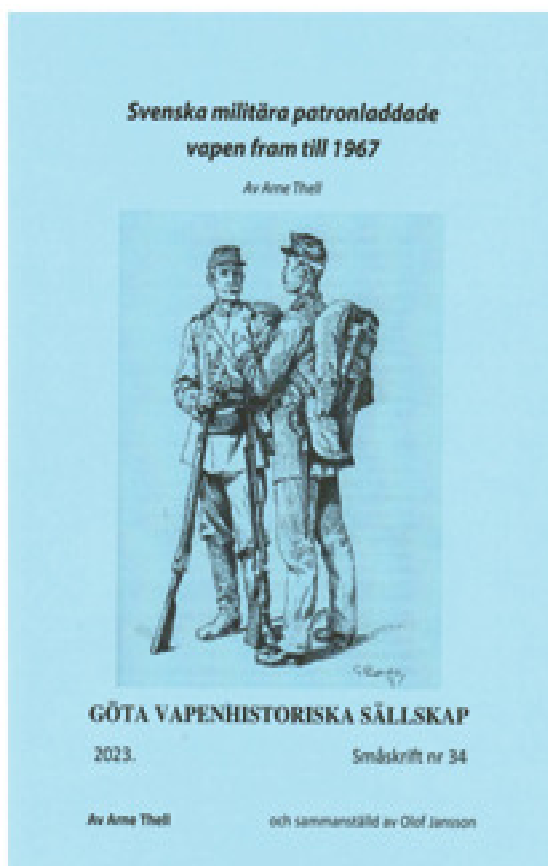

Juhbel

- Hans läkare skickade in anmälan för två månader sedan att han var olämplig.
- Ja, då är det läge att återkalla licenser nu då!
- Det passar bra. Han tycker visserligen att vi skulle vänta, skadan kan läka ut.
- Det vet man aldrig, bäst att smida medan järnet är varmt ... vi återkallar.

- Förvaltningsrätten gick ju som väntat på vår linje men nu har Kammarrätten gett honom prövningstillstånd.
- Ja, vi har ju dessutom fått in ett nytt läkarintyg som säger att han är helt återställd ...
- Hmmm ... inte bra, då blir vi väl tvungna att acceptera det ...
- Jo, normalt ger inte Kammarrätten prövningstillstånd på våra medicinska beslut ...
- Nä, och nu riskerar vi att få ett prejudikat på ett andra läkarutlåtande!

Böcker från Göta Vapenhistoriska ...

Den första i en serie böcker som visar Arne Thells forskning och dokumentation av svenska vapen. Pris 200 kr + porto

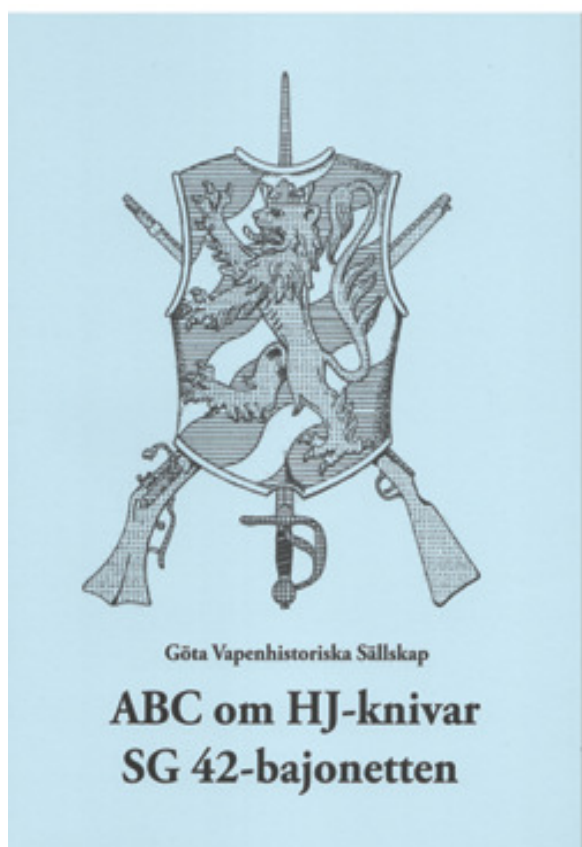

Fortsättning på serien om Thells forskning. Pris 300 kr + porto

En unik bok på svenska om signalpistoler, den enda i sitt slag. Pris 149 kr + porto

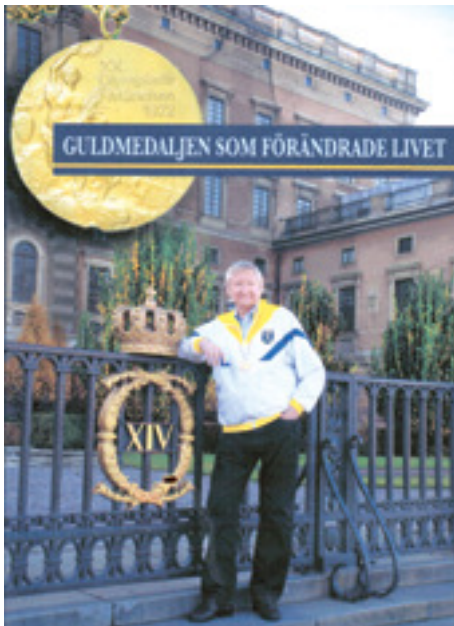
Säljes via SVF:s kansli, 0304-41171, info@vapenagaren.se.

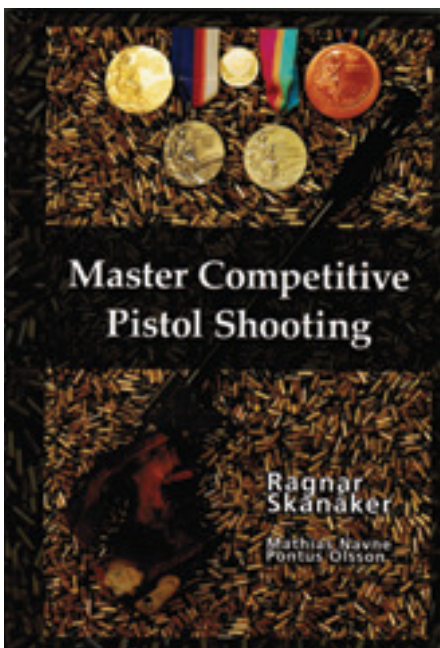
Den smarta SG 42-bajonetten, det första multiverktyget för militärt bruk. Pris 149 kr + porto

2 böcker = ett porto = 89 kr

**Artiklar som kan köpas från SVF.
Betala till bg 5649-2788 eller swish
123 221 20 33. Ange artiklarna!**

Ragnar Skanåkers DVD-film
Filmen visades i TV hösten 2012.
Pris 150 kr. Porto ingår.
ENDAST ETT FÅTAL EX KVAR!!

**Ragnars nya skyttebok - en bibel
för målskytten - är slutsåld. Men
det finns fortfarande ett antal
böcker på engelska.
Pris 320 kr + porto 45 kr
1 ex av "Nio OS - nästan" levereras
med som bonus.
Jättebra även som present ..**

Visa din tillhörighet!

Vår logo finns som

- tygmärke 65x50 mm pris kr 20
 - klistermärke 80x60 mm, 2 st 25
 - pin 19x15 mm 10
- Porto ingår.

Ragnar Skanåkers skytteglasögon.

Med keps, glas i två styrkor medföljer.
Pris 1100 kr
Porto ingår

För att få rätt styrka är det bäst att
tala med Ragnar innan leverans.

Fin present!

Ragnar berättar om sitt färg-
starka och händelserika liv.

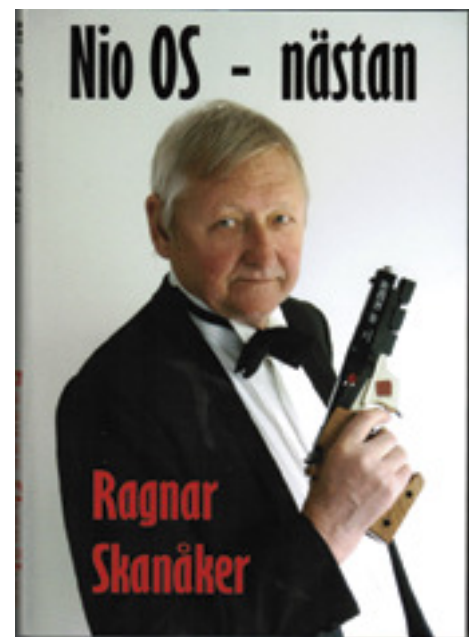
Pris 95 kr + porto 40 kr

En läsares recension:

Jag läser mycket böcker. Men det
är första gången jag sträckläser
utan uppehåll 187 sidor. (Från
pärm till pärm).

Jag fastnade i denna bok och i en
karriär som blev så framgångsrik.
I avsnittet MEDLEMSVÅRD,
tar han upp sådant som jag skulle
vilja uppleva i den klubb jag till-
hör. ”tänkvärt”

Rolf Brink

**Alla har något att ta till sig i denna bok. Här finns
förklaringen varför det där skottet som kändes per-
fekt ändå bara blev en nia ...**

**Skytteformer och regler går igenom, liksom även rent
grundläggande instruktioner om ställningar, grepp
och att välja vapen.**

**Träningsprogram, inte bara för skjutarmen utan för
hela kroppen - och för knoppen! Mental träning är
oerhört viktig för skytten. Man måste vara i balans
för att kunna prestera på topp.**

**Det är en bok som borde finnas på varje skyttefören-
ing och i varje skytts bokhylla. Både den erfarne skyt-
ten och nybörjaren har något att hämta av de lärdo-
mar som landets mest erfarne skytt serverar !**

Boken finns numera bara kvar på engelska.

MORINI – ett vinnande koncept

CM 22M RF

CM 22M RF

CM 200EI

CM 162 EI Titan

CM 162 EI

CM 162 M

CM 84E Carbon

Interprodukter AB
0451-155 95

www.interprodukter.se

Ronald Reagan fick frågan:

- Hur känner man igen en kommunist?
- Jo, det är en som läser Marx och Lenin, svarade Reagan.
- Och hur känner man igen en anti-kommunist?
- Det är någon som förstår Marx och Lenin, blev svaret.

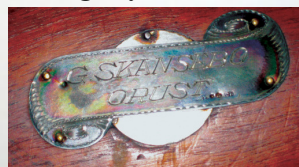
JO:s Vapen

Tel 070-5339997

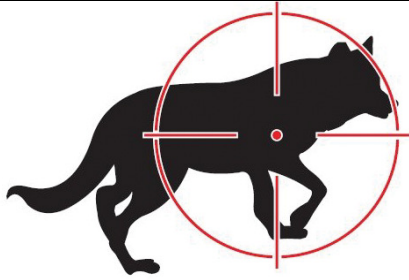
Köper allt i begagnade vapen; gevär, pistoler & revolverar samt blankvapen och militaria

Geväret på bilden har tillhört Georg Skansebo, ordförande i Orust PK, som avled i december 2006. Georg var en känd tävlingsskytt

Det är först när myggen landar på dina testiklar som du inser att våld inte löser några problem.

Gammalt samiskt ordspråk

www.vargjakt.nu

KÖPES

Original revolverar Colt Army/
Civil

i gott skick

Original target/duell pistoler typ

Kuchenreuter, i gott skick

Maila till so.kristiansson@telia.com

Tel 031-444757 eller 0702-652795

SÄLJES

Blykolor kaliber .38, ca 1500 styck

Leif Hallén 0706-434939

SKYTTESERVICE
ÄNGELHOLM

Allt för
Svartkrutsskytten?

Mer än 450 st svartkrutsvapen i lager.
Kulor, Krut, Tändhattar och mycket mer.

Välkommen!

Adress:
Danielslundsgatan 48
262 62 Ängelholm
bpfaengelholm@gmail.com

Telefon:
0431-41 17 86 (ej lär)
Mån-Fre 13:00-18:00
Lör 10:00-15:00

Alla som är ute i trafiken borde ta till sig den information som finns på Älgskadefondsföreningens hemsida www.algen.se

På Elmia visade man en helt ny simulator där man kunde få uppleva hur det var att krocka med en plötsligt uppdykande älg. Man har även en krock älg-motorcykel i simulatorn.

Dämpa farten! Det räddar liv!

Utställningar

26/1 Göteborgs Militarimässa
Kviberg

Det rådde viss osäkerhet om mässan skulle kunna hållas i den vanliga lokalen men vi har fått bekräftelse på att allt löst sig och det blir samma arrangemang som vanligt.

Vi får se om vi kan delta i fler mässor under 2025.

Okunnighetsfel ...

En vapenägare hade sökt licens på en flintläspistol av märket Mortimer tillverkad av Pedersoli.

Han hade ingen flintläspistol sedan tidigare och ville kunna delta i svartkrutsklassen Cominazzo där denna pistol passar.

I ansökan skrev han mycket tydligt att magasin kapaciteten var NOLL patroner. Detta vapen är nämligen inte alls patronladdat utan mynningsladdat med krut i lösvikt, kula med fetlapp och tändningen sker genom att en flintförsedd hane slår ner på ett eldstål som skickar en gnista genom ett fånghål in i botten på pipan där krutsatsen antänds och projektilen rusar ut i ett rejält rökmoln.

Men denna kunskap har inte handläggarna så när licensen kom var den tidsbegränsad till 5 år.

Man hade således uppfattat en flintläspistol (typisk enskottare) som ett flerskotts enhandsvapen som skulle ha femårslicens.

Santa simplicita!

Nåväl, vapenägaren var inte sen att reagera och skickade ett mail till Polismyndigheten där han begärde rättelse i licensen.

Svenska Svartkruts Skytte Federationens reglemente finns på nätet. Det hade varit en enkel sak för handläggaren att kolla klassen Cominazzo ioch upptäcka att det i denna klass endast får användas enskotts flintläspistoler.

Men med den bristfälliga kunskap som handläggarna ofta har om vapen och om vapenlagstiftningen hade detta kanske ändå inte hjälpt - det var ju ett enhandsvapen och sådana ska ha femårslicens, punkt slut. Skillnaden mellan enskott och flerskott hade sålunda förblivit en väl förborgad hemlighet för handläggaren.

Så blir det när man anställer medarbetare som inte har någon som helst kunskap om det verksamhetsfält där de ska arbeta.

Pär Herrman

Önskepresenten för varje idrottsskytt!

Författare är Ulf Hansson, tidigare redaktör för SPSF:s tidning Nationellt Pistolskytte

Många bilder!

”Järnmannen från Sverige” handlar om Torsten Ullman, världens bästa pistolskytt i nästan trettio år. Vi får följa honom från hans första trevande steg i början på 1930-talet till hans stora framgångar på OS och VM. Han är dessutom den enda pistolskytt som erhållit Bragdguldet. Vi får också veta mer om Torsten Ullman vid sidan av skjutbanan.

Beställes via Svenska Pistolskytteförbundets hemsida, ”Marknad/Shop”. Bokens mått 170x240 mm, 132 sidor.

Historik bakom låneintyg

Det kanske behövs en historisk förklaring till kravet på låneintyg.

Det infördes på den tiden då älgjakt var lite speciellt - det ställdes särskilda krav för att få ett gevär för älgjakt och sålunda kunna delta i älgjakten. För att förhindra att otillbörliga jägare lånade älgstudsare och jagade älg utan att ha rätt till det kom så kravet på låneintyg.

Det beskrevs som en förenkling av polismannens arbete vid kontroll av vapen i skogen, ty kunde man inte visa upp en licens som visade att bössan var lånad skulle polismannen beslagta bössan och den rättmätige ägaren hade en vecka på sig att visa att han hade rätt till bössan (dvs han hade licens på den) och han fick då hämta ut vapnet på polisstationen.

Frågan är vilken uppgift låneintyget fyller idag mer än en ursäkt för Polismyndigheten att återkalla tillstånd. Idag är polismannen uppkopplad till sina datasystem var han än är och han kan kontrollera om det finns licens på vapnet samt om den som har vapnet i sin besittning har rätt till det.

Det var annat på 1940-talet då allt fanns i kartotek och kopparledning var ett måste för att kunna ringa stationen.

På den tiden (1930/1940-talet) var familjebildning som folkhemmet i det gamla bondesamhället - alla hade samma efternamn i familjen och bodde tillsammans. Döttrar flyttade till sin makes familj, söner stannade kvar på gården. Plus att det inte var någon stor sak att låna pappas gevär och

skjuta lite eller jaga någon hare ...

Våra familjer ser helt annorlunda ut idag än på 1940-talet - hur ska det hanteras?

Idag är det ju obligatoriskt att skriva ett låneintyg, såvida det inte är inom familjen. Men om det vore frivilligt kvarstår risken att vapnet tas om hand av polisen vid en kontroll och den rättmätiga ägaren får komma ner till stationen och visa upp sin licens.

Då finge var och en bedöma om besväret att skriva ett låneintyg skulle uppväga omaket att behöva åka ner till stationen och hämta ut vapnet ...

Finns det idag något behov av låneintyg? Eller är det bara en extra administrativ börda för vapenägarna?

Pär Herrman